

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. I-1367 36 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-P-3511

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2019 m. birželio 12 d. sprendimo Nr. SV-S-1286 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.7 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo Nr. I-1367 36 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIII-P-3511 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui tikslinti Įstatymo projektą pagal šias pastabas:

1. Įstatymo projektu siūloma Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatyme nustatyti specialų naudojimosi ir disponavimo valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančiu ilgalaikiu materialiuoju turtu reguliavimą, t. y. siūloma valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančių ilgalaikį materialųjį turtą perduoti patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį atitinkamai viešosios įstaigos teisinę formą turinčioms asmens sveikatos priežiūros įstaigoms, kurių savininkė (dalininkė) yra valstybė (nuostata būtų taikoma ir universiteto statusą turinčioms asmens sveikatos priežiūros įstaigoms) (toliau – valstybės viešoji įstaiga) ar savivaldybių viešosios įstaigos teisinę formą turinčioms asmens sveikatos priežiūros įstaigoms (toliau – savivaldybės viešoji įstaiga), taip pat leidžiant viešosioms įstaigoms tokį turtą išnuomoti ar perduoti panaudai. Pažymėtina, kad toks ilgalaikio materialaus turto valdymo modelis, kai valstybei nuosavybės teise priklausančias turtas perduodamas patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį valstybės viešosioms įstaigoms, jau yra nustatytas Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 87 straipsnyje bei Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo 40 straipsnyje. Atsižvelgiant į tai, kad Projektu siūlomas naujas naudojimosi ir disponavimo valstybės ar savivaldybių turtu modelis valstybės ir savivaldybių viešosioms įstaigoms yra specialus teisinis reguliavimas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo atžvilgiu, taip pat siekiant teisės taikymo aiškumo ir sistemiškumo, siūlytina Įstatymo projektu taip pat pakeisti Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto antrą sakinį ir jį išdėstyti taip: „LNSS viešosioms įstaigoms Lietuvos Respublikos viešųjų įstaigų įstatymas ir Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymas taikomi tiek, kiek tai neprieštarauja šiam įstatymui“.

2. Nors asmens sveikatos priežiūros paslaugas teikia ir valstybės viešosios įstaigos, ir savivaldybių viešosios įstaigos, asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo organizavimas Lietuvos Respublikos mastu yra vienodas. Atsižvelgdami į tai, manome, kad ir turto naudojimo ir disponavimo juo principai valstybės ir savivaldybių viešosiose įstaigose turėtų būti vienodi. Siūlytina Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamoje Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio 3 dalyje nustatyti, kad savivaldybė jai nuosavybės teise priklausančių ilgalaikį materialųjį turtą savivaldybės tarybos nustatyta tvarka perduoda (bet ne „gali perduoti“) savivaldybių viešosioms įstaigoms patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį. Siūloma nuostata dėl privalomumo būtų analogiška keičiamo Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio 2 dalies nuostatai. Toks siūlymas būtų grindžiamas ir tuo, kad ir valstybės, ir savivaldybių viešųjų įstaigų ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo sąnaudos vienodai turėtų būti įtraukiamos į Privalomojo sveikatos draudimo fondo (toliau – PSDF) biudžeto lėšomis kompensuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo įkainį.

3. Siekiant Įstatymo projekto normų aiškumo ir taikymo apibrėžtumo siūlytina:

3.1. Koreguoti Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamo Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip: „Viešosios įstaigos turtas“.

3.2. Koreguoti Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamo Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio 7 dalies antrą sakinį ir jį išdėstyti taip: „Valstybės ar savivaldybių viešųjų įstaigų išnuomotas turtas gali būti subnuomojamas įmonėms, vykdančioms veiklas, susijusias su sveikatos priežiūros paslaugų teikimu, kai yra valstybės ar savivaldybės institucijos, perdavusios turtą patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį, rašytinis sutikimas.“

3.3. Koreguoti Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamo Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip: „9. Valstybės ir savivaldybių viešosios įstaigos Vyriausybės nustatyta tvarka, kai yra valstybės ar savivaldybės institucijos, perdavusios turtą patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį, rašytinis sutikimas, priima sprendimus dėl valstybės ar savivaldybių nekilnojamųjų daiktų, kurie joms perduoti patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartis, pripažinimo nereikalingais arba netinkamais (negalimais) naudoti.“

3.4. Siekiant užtikrinti tinkamą Įstatymo projekto įgyvendinimą, siūlytina Įstatymo projekto 2 straipsnį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

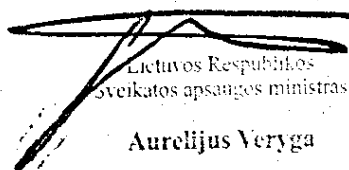
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir institucijos pagal kompetenciją iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Valstybei ir savivaldybei nuosavybės teise priklausantis ir viešųjų įstaigų panauda valdomas ilgalaikis materialusis turtas, vadovaujantis šio įstatymo 1 straipsniu pakeisto Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio nuostatomis, patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį turi būti perduotas iki 2020 m. lapkričio 1 d.“

4. Kadangi Įstatymo projektas sudarytų teisinės prielaidas įtraukti ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo ir amortizacijos sąnaudas į PSDF biudžeto lėšomis kompensuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo įkainį, kiekvienų metų PSDF biudžete turėtų būti numatomos lėšos ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo ir amortizacijos sąnaudoms asmens sveikatos priežiūros paslaugos teikimo įkainyje padengti. Lėšos PSDF biudžete, atsižvelgiant į finansines galimybes, kiekvienais metais galėtų būti nustatomos laipsniškai, kol įkainiu bus kompensuojamos viešųjų įstaigų realios ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo ir amortizacijos sąnaudos.

Ministras Pirmininkas

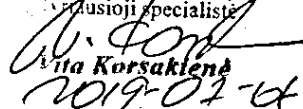
Sveikatos apsaugos ministras

Lietuvos Respublikos
Sveikatos apsaugos ministras

Aurelijus Veryga

2019-07-05

Dokumentų valdymo ir
asmenų priėmimo skyriaus
vedėjos specialistė

Rita Korsakienė
2019-07-04

Teisėkūros ir teisinio vertinimo
skyriaus vedėja
Rita Cicėnienė

2019-07-05